

[Undervisningsministeren.]

tallet. Jeg vil altså tro, at det lærerbehold, vi har i dag, ligger mellem 7 000 og 8 000, men jeg er parat til at se nærmere på disse ting. Det skal ikke skille os ad ved denne lejlighed.

Må jeg så sige til det ærede medlem hr. Sinnbeck, der tilræbte mig et varsko med hensyn til en 10. klasse, at jeg ved ikke, om det ærede medlem ville tænke sig den mulighed, at man anlagde lignende betragtninger over for spørgsmålet om realafdelingerne. Skal de da ikke oprettes i det omfang, der er behov derfor? Skal man ikke give de børn, der har forudsætninger for realafdelingen, mulighed for at gennemføre denne uddannelse, og skal vi sige til børn på den anden linje, i 8. og 9. klasserne: vi vil ikke have jer inden for vort skolesystem længere end til det 9. skoleår? Det er det spørgsmål, jeg synes man alvorligt skal overveje.

Hertil kommer, hvad jeg gjorde rede for for et øjeblik siden, at der her er tale om et teknisk problem, for man vil kunne få disse elever inden for ungdomsskolen, og dér skal vi i lige så høj grad sørge for lærerkræfter til dem. Det er ganske underordnet, om disse elever går i en 10. klasse eller inden for ungdomsskolesektionen; der skal skaffes lærerkræfter i begge tilfælde.

Jeg synes, det er rimeligt og logisk, at man har den lige lange opbygning i de to grene inden for folkeskolen, og når det ikke er et spørgsmål om at anvende flere lærerkræfter i realiteten, kan jeg ikke se, vi ikke skulle kunne tale om det 10. skoleår — men ikke som noget, der bliver presset igennem fra centralt hold; vi går ikke ud og siger til skolen: I skal endelig sørge for at oprette et 10. skoleår; men vi vil gerne have, at der er mulighed derfor for at imødekomme det pres, der kommer udefra ind mod os.

Jeg fik ikke, da jeg først havde ordet, lejlighed til at sige noget om oprettelse af seminarier og udvidelse af seminariernes kapacitet. Jeg vil gerne henvise til, hvad jeg sagde ved første behandling om den udvidelse, der finder sted allerede i år, idet der oprettes 8 eller 9 nye 1. klasser på landets seminarier. Det svarer til, at vi i virkeligheden på denne måde etablerer 3 store tre-sporede seminarier i forbindelse med de bestående seminarier. Vi vil i den kommende

tid undersøge, i hvilket omfang der yderligere er mulighed for at udbygge de bestående seminarier, og resultatet af disse undersøgelser vil indgå i redegørelsen, som det høje ting vil få.

Jeg vil gerne føje til, at i de undersøgelser, vi vil foretage med hensyn til seminarierne, må vi i høj grad være opmærksom på den måde, hvorpå seminarierne i fremtiden skal bygges op. Det er klart, at vi må være meget opmærksom på, at vi kommer til at stå over for krav med hensyn til seminarierne, som er anderledes end de krav, vi kender i dag. Der vil blive tale om en speciallæsning, så vidt jeg kan se, der vil forudsætte, at der opereres med store seminarier. Jeg vil også gøre opmærksom på, at det med hensyn til lærerkræfter og til lokaler ganske givet vil være billigere at have store seminarier end at operere med små seminarier. Hele spørgsmålet fortjener imidlertid en nærmere undersøgelse, og den vil blive foretaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1 og 2, ændringsforslaget, § 3, således ændret, og § 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om nukleare anlæg (atom anlæg).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 963, fremsættelsen i tidenden sp. 2828).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Waldemar Laursen: Det af den højtærede justitsminister fremsatte lovforslag om nukleare anlæg må vel med rette ses i relation til den udvikling, som man med hensyn til udnyttelse af atomenergien er inde i, samtidig med at lovforslaget tilsigter ensartede regler angående visse pro-